

a) w wypadku zwiększenia się jego rodziny, jeżeli gmina względnie obszar dworski nie zaofiarują wzamian za dotychczasowe innego mieszkania, dostosowanego do nowych warunków rodzinnych nauczyciela;

b) w razie wykazania urzędowym świadectwem lekarskim że mieszkanie szkodliwe jest dla zdrowia jego lub rodziny.

§ 5. W razie niewypłacenia przez gminę lub obszar dworski w terminie wskazanym w § 2 nauczycielowi dodatku mieszkaniowego względnie wypłacenia niecałej sumy należnego dodatku mieszkaniowego, nauczyciel obowiązany jest zawiadomić o powyższym niezwłocznie inspektora szkolnego w drodze służbowej.

Inspektor szkolny na podstawie doniesień poszczególnych nauczycieli względnie kierowników szkół sporządza wykazy nauczycieli, którym nie wypłacono dodatku mieszkaniowego, z dokładnym podaniem miesiąca, za który nie dokonano wypłaty, nazwy gminy lub obszaru dworskiego, tudzież wysokości niewypłaconych sum.

Wykazy powinny być sporządzone w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach oddzielnie dla każdego związku komunalnego, który posiada rachunek sum komunalnych w kasie skarbowej, oraz oddzielnie dla sum, podlegających wypłacie na miejscu w kasie skarbowej i dla sum, podlegających wysłaniu za pośrednictwem poczty.

Do wykazów sum, podlegających wysłaniu za pośrednictwem poczty, powinny być dołączone wypełnione przekazy pocztowe.

Wykazy te inspektor szkolny przesyła do właściwej kasy skarbowej celem dokonania wypłaty względnie przekazania należnych sum bezpośrednio zainteresowanym nauczycielom lub za pośrednictwem płatników rejonowych po uprzednim zajęciu i obciążeniu rachunku sum komunalnych właściwego związku komunalnego.

Kosztami przekazu obciąża kasa skarbową odnośny rachunek sum komunalnych.

Drugie egzemplarze wykazów służą do zawiadomienia właściwego związku komunalnego o dokonaniu wypłaty z jego rachunku sum komunalnych.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1931 roku.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
St. Czerwiński

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

198.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 17 marca 1931 r.

o częściowej zmianie rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 3 sierpnia 1928 r. o opłatach za czynności urzędów miar.

Na podstawie art. 23 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 15, poz. 211), punktu 16 art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 308) oraz § 16 ustawy z dnia 30 maja 1908 r. o miarach (Dz. U. Rzeszy niem. str. 349) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 3 sierpnia 1928 r. o opłatach za czynności urzędów miar (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 677) wprowadza się następujące zmiany:

1) Punkt 4 § 3 otrzymuje brzmienie następujące:

„4. Jeżeli sprawdzanie liczników energii elektrycznej dokonywane jest przez urząd miar na prywatnym punkcie legalizacyjnym, to opłaty dodatkowej nie pobiera się i ponadto udziela się zniżki opłat, wynoszącej 40% opłaty zasadniczej”.

2) W § 6 ustęp drugi p. 3 zostaje oznaczony jako punkt 4 tegoż paragrafu.

3) Po § 11 dodaje się nowy paragraf 11-a o treści następującej:

„§ 11-a. Za asystę urzędnika przy dokonywaniu czynności, związanych z konserwacją względnie drobną naprawą narzędzia mierniczego, jeżeli ich dokonanie nie powoduje konieczności ponownego sprawdzenia narzędzia mierniczego, a tylko wymaga usunięcia niewygasłej cechy legalizacyjnej, znajdującej się na tem narzędziu, oraz ponownego jej nałożenia, pobiera się opłatę w wysokości 20% opłaty zasadniczej, jaka należałaby się za sprawdzenie tego narzędzia. Opłata ta nie może wynosić mniej jak 8 złotych od każdego zgłoszenia, o ile asysta urzędnika odbywa poza miejscem urzędowym.

Przy delegacjach urzędników celem asystowania przy wyżej wspomnianych czynnościach mają także zastosowanie §§ 5 i 6 niniejszych przepisów”.

4) W § 22 ostatnie zdanie otrzymuje treść następującą:

„Za każde 100 dodatkowych kresek sprawdzonych na przymiarze drewnianym pobiera się 5 groszy, a na przymiarze z innego materiału—10 groszy”.

5) Po § 22 dodaje się nowy paragraf 22-a o treści następującej:

„§ 22-a. Przyrządy do mierzenia długości.
Przyrządy do mierzenia długości drutu . . . . . 10 zł 00 gr
Przyrządy do mierzenia długości materiałów bławatnych . . . . . 15 „ 00 „”

6) W § 26 p. 1 otrzymuje treść następującą:

„1. Pojemniki zwyczajne:

a) pojemniki graniaste: skrzyniowe, ramowe (nasadowe) i komorowe	2 zł 00 gr
b) pojemniki kształtu kragłego: wielkości do 1/4 litra (1 kwatěrki) włącznie	30 „
wielkości 0,5, 1 i 2 litrów	50 „
„ 1 garnca i 5 litrów	70 „
„ 10 i 20 litrów	1 „ 20 „
większe	2 „ 40 „

7) § 27 otrzymuje treść następującą:

„§ 27. Przyrządy do mierzenia objętości płynów.

A) Przyrządy proste.

1. Przyrządy, zawierające pojemnik jednomiarowy lub z menzurą o podziałce nierównomiernej:

przyrządy wielkości 1 litra i mniejsze	1 „ 75 „
przyrządy wielkości 2 litrów	2 „ 25 „
„ „ 5 litrów	5 „ 00 „

2. Przyrządy, zawierające menzurę o podziałce równomiernej:

przyrządy wielkości 1 litra i mniejsze	1 „ 75 „
„ „ powyżej 1 litra do 5 litrów włącznie	3 „ 50 „
„ „ powyżej 5 litrów do 10 litrów włącznie	7 „ 00 „
przyrządy większe	15 „ 00 „

3. Przyrządy miernicze do mleka ze skalą pływakową:

jak menzury zwyczajne (§ 26 p. 5).

B) Przyrządy złożone.

1. Przyrządy, zawierające jeden pojemnik jednomiarowy wielkości 5 litrów	10 „ 00 „
--	-----------

Przyrządy, zawierające dwa pojemniki jednomiarowe wielkości od 5 litrów do 20 litrów włącznie każdy	25 „ 00 „
---	-----------

Przyrządy, zawierające dwa pojemniki jednomiarowe wielkości 5 litrów każdy oraz pojemnik jednomiarowy wielkości 1 litra	35 „ 00 „
---	-----------

Przyrządy, zawierające trzy pojemniki jednomiarowe wielkości 2 lub 5 litrów każdy	35 „ 00 „
---	-----------

2. Przyrządy, zawierające menzurę o podziałce nierównomiernej:

jak za przyrządy proste takiej samej wielkości, zawierające menzurę o podziałce nierównomiernej (§ 27 A p. 1).

3. Przyrządy, zawierające menzurę o podziałce równomiernej:

przyrządy wielkości mniejszej od 20 litrów	15 zł. 00 gr
„ „ 20 litrów i większe	35 „ 00 „
4. Pompy mierzące	40 „ 00 „

C) Przyrządy do mierzenia objętości ropy naftowej:

za każde rozpoczęte 100 litrów pojemności	50 „ „
---	--------

8) W § 30:

a) Punkt 1c uzupełnia się treścią następującą:

„Dopłata od każdego odważnika włącznikowego, odpowiadającego obciążeniu do 50 kg włącznie	20 „
---	------

Dopłata od każdego odważnika włącznikowego, odpowiadającego obciążeniu powyżej 50 kg do 200 kg włącznie	40 „
---	------

Dopłata od każdego odważnika włącznikowego, odpowiadającego obciążeniu powyżej 200 kg	80 „ „
---	--------

b) Punkt 2 otrzymuje treść następującą:

„2. O ile skale wag przesuwnikowych lub odważniki włącznikowe wag z urządzeniem włącznikowym przed zgłoszeniem tychże wag do legalizowania zostały oddzielnie sprawdzone i uwierzytelnione w urzędzie miar, to przy legalizowaniu wagi dopłaty od skal i wrębów w skalach lub od odważników włącznikowych, sprawdzonych w urzędzie, nie pobiera się”.

c) Punkt 3 otrzymuje treść następującą:

„3. Za sprawdzanie i uwierzytelnianie podziałki na dostarczonych do urzędu miar skalach wag przesuwnikowych lub zespołu odważników włącznikowych pobiera się opłaty w wysokości dopłat za sprawdzanie skal i wrębów względnie odważników włącznikowych, ustanowionych w § 30 p. 1c. Za świadectwo uwierzytelnienia pobiera się opłatę, ustanowioną w § 13”.

d) Punkt 7 otrzymuje treść następującą:

„7. Wagi handlowe uchylne:

a) Za sprawdzenie wag z przyrządem uchylnym pobiera się oprócz opłat, wyszczególnionych w punktach 1, 2 i 3 § 30-go, dopłaty następujące:

wagi nośności do 1 kg włącznie	3 zł 50 gr
„ „ powyżej 1 kg do 20 kg włącznie	8 „ 00 „
„ „ „ 20 kg do 200 kg włącznie	14 „ 00 „
„ „ „ 500 kg do 3000 kg włącznie	25 „ 00 „
„ „ „ 3000 kg	40 „ 00 „

b) Dopłata za sprawdzenie urządzenia do odczytywania ceny odważonego towaru . . . . . 2 „ 00 „

e) Dodaje się w końcu nowy punkt 8 o treści następującej:

„8. Wagi do ważenia osób:

Opłaty te same, co dla wag handlowych zwyczajnych względnie uchylnych.

Dopłata za sprawdzenie urządzenia automatycznego do wydawania kartek z wynikami ważenia . . . . . 5 „ 00 „

9) W § 31 p. 1-a w wierszu pierwszym skreśla się następujące słowa:

„do gazu miejskiego“.

W tymże § 31 p. 1-c otrzymuje treść następującą:

„c) Za każde dodatkowe sprawdzenie wskazania gazomierza, dokonane na żądanie zgłaszającego, lub wynikające ze znajdowania się w gazomierzu dodatkowego liczydła bądź dodatkowego przelewu, bądź też spowodowane tem, że gazomierz jest przeciążalny lub dokładniejszy, pobiera się opłatę w wysokości 50% opłat, wymienionych w punkcie a“.

10) W § 34 p. 5 uzupełnia się w końcu treścią następującą:

„przy licznikach przenośnych rabatowych z utrudnionym rozruchem . . . . . 2 „ 00 „
przy licznikach kontaktowych . . . . . 10 „ 00 „

W tymże § 34 po punkcie 5 dodaje się nowy punkt 5-a o treści następującej:

„5-a. Za sprawdzenie przyrządu sumującego do liczników kontaktowych . . . . . 10 „ 00 „

11) § 37 uchyla się.

§ 2. Za narzędzia miernicze, zgłoszone do legalizacji przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a sprawdzone po dniu wejścia w życie tegoż rozporządzenia, pobiera się opłaty

według stawek, ustalonych w niniejszym rozporządzeniu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1931 r.

Minister Przemysłu i Handlu: A. Prystor

199.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI W POROZUMIENIU Z MINISTREM POCZT I TELEGRAFÓW.

z dnia 7 marca 1931 r.

o protestowaniu weksli przez urzędy i agencje pocztowe.

Na podstawie art. 110 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1924 r. o prawie wekslowem (Dz. U. R. P. Nr. 100, poz. 926) i art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Poczty i Telegrafów (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 26) zarządza się co następuje:

§ 1. Wprowadza się protestowanie weksli przez urzędy i agencje pocztowe. Urzędy te będą sporządzały protesty jedynie z powodu niezapłacenia.

§ 2. Urzędy i agencje pocztowe nie będą sporządzały protestów weksli z powodu niezapłacenia, jeżeli:

- protest miałby być sporządzony z powodu niezapłacenia sumy przewyższającej 2.000 zł;
- weksel jest wystawiony w języku innym aniżeli państwowym; na obszarach wymienionych w art. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o języku państwowym i języku urzędowania rządowych i samorządowych władz administracyjnych (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 724) dopuszczalne jest sporządzenie protestów na podstawie weksli wystawionych w językach tamże podanych, a na obszarze województw poznańskiego, pomorskiego i śląskiego, na podstawie weksli wystawionych w języku niemieckim;
- weksel jest wystawiony zagranicą lub na walutę zagraniczną;
- weksel jest wystawiony na obszarze Wolnego Miasta Gdańska, nawet w walucie polskiej;
- weksel jest zaopatrzony adresem w potrzebie lub przyjęciem w potrzebie;
- weksel ma być zaprotestowany przy przedłożeniu kilku egzemplarzy tego samego wekslu albo przy przedłożeniu oryginału i kopji wekslu.